Mgr. Quia illa ſūt ei ꝓprie ſm ſe ſubſtātia-
lia· iſta vero ſm nos ei accidētalia. Miſericors
namqꝫ inde dicitur qꝛ miſerū cor habeat· ſed
om̄em miſeriam longe a deo eſſe racō probat·
Juſtum aūt hūana locutio nōiat· qui bonis
bona· malis mala recōpenſat· Verum quia deus
miſeris in miſerijs ſubuenit nomen miſericor-
dis et miſericordie accipit. quamuis ſi nunqꝫ
aliquis miſer fuiſſet cui miſericordiam impen-
deret non minus tamē in ſubſtantia ſui ipa mi-
ſericordia exiſteret· Quia vero iuſtis largitur
premia iniuſtis irrogat ſupplicia· iuſte voca-
tur iuſtus vel iuſticia tamen ſi nullus foret cui
vel gloriam vel penam impenderet· non minus
iuſticia ipſe exiſteret· de ceteris virtutibus ſic
ſciendum eſt·

¶ Si nullus miſer eſſꝫ vel dānatus adhuc deus
ſuam miſericordiam et iuſticiā poſſet oſ̄ndere.

¶ Fratres. ¶ ca·xvj.

Hinc maxima videtur queſtio ſuboriri· ſi
miſericordia dei non potuit dmōſci niſi p miſe-
ros· et iuſticia eius ſciri niſi per damnatos· vi-
detur ineuitabiliter ſequi quoſdam neceſſario
miſeros factos per quos miſericordia manife-
ſtarētur· Quod ſi ita eſt· tunc fruſtra predica-
bitur malum nichil eſſe· cum nichil poſſit peius
excogitari· qꝫ miſeria et damnatio· et ſi hoc per
validiſſima racōnis argumēta nō infirmabit·

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

iam deus ſumum bonū minime cognoſcatur pmo
autor eſſe tanti mali cōuincitur. porro ſi noluit
vel nō potuit oñdere ſuā miſcdiam mſi in miſe-
ris. iuſticiā mſi in damnādis. quis non videat
ſequi eū malivolum vel impotentem. in vno ꝙ
bonū mſi p malū oñdere noluerit. in altero ꝙ
aliter facē nō potueit. M Quis demens hec
pſumat dicere miſcdiam ⁊ iuſticiā dei mſi p mi-
ſeros ⁊ dānandos manifeſtari nō potuiſſe. cum
manifeſte ɔſtet nos occultas diuitias nō ſolū
p egētes ſʒ etiā p abūdātes demonſtrare poſſe.
Si eni occultā habuero pecuniā nō ideo neceſ-
ſe erit quenqꝫ pauperē exiſtē cui largiendo eā
manifeſtā faciā. cū id ipm diuiti tribuēdo facē
queam. Sʒ potius ſi quilibʒ paup exiſtens ad
me venerit de occulta pecunia ei miſcdiam impē
di oportebit. Sicqꝫ eius experiētia me largum
et locupletē cōprobat. qđ idem in diuite poſſe
fieri ɔſtat. Quis diuitis aut paupis ſciētia vel
experiētia nihil michi vtilitatis vt puta oīa
bona habēti cōferat. ipis aūt vtilia pmo neceſ-
ſaria me hr̄e eis ſcire ⁊ experiri multuʒ expedi-
at. In hūc quippe modū ſi nullus aliqñ miſer
vel damnabilis fuiſſʒ. deus oīpotēs miſcdiam
et iuſticiā in angelis et hoībus nō minus ma-
nifeſtare potuiſſʒ de ſua abundātia eis miſeri-
corditer largiendo qđ minime haberēt. pſertim
cū omis creatura a ſe nl oino habeat. ſed oīa

ab ipſo fonte oīm bonoꝝ accipiat· ac bona ſua
in ſuis iuſte conſeruādo que ab eo accepiſſent·
et ideo non erat neceſſe ut vel angelus damna-
tionem ad manifeſtandam dei iuſticiaꝫ· vel ho-
mo miſeriā ad declarandam dei miſericordiam
inciderent· cum vtrūqꝫ inſtātibꝫ angelis decla-
rauit· miſericordiā videlꝫ eos a lapſu conſeruā
do· iuſticiā pmia dando· Rima aūt libera volū
tate angelus vel homo a deo apoſtotauerūt mi-
ſericordiā ꝛ iuſticiā quaſi pus occultam mani-
feſte experti ſunt· dum illum iuſticia manifeſte
damnauit· iſtum miſericordia miſericorditer
de miſeria liberauit· Et cum in hac experientia
michil deo vtilitatis accreuerit in quo plenitu-
tudo oīm bonoꝝ ante om̄em cretam creaturaꝫ
fuerit· Sequitur ꝙ nulla necitas ſed ſola volū
tas eos ad miſeriam cōpulerit·

De malo quid ſit et ꝙ in regno dei michil in-
ordinatū relinquitur· Ca·xvij·

Eum autēꝫ auctorem mali non eſſe hinc
aperte conſtat ꝙ ipſe omne malum dam-
nat· Porro ꝙ malū non ſubſiſtat· euidens racō
ꝓbat· Omis ſba bona eſt· ſed malū bonū nō eſt
igitur malū ſubſtātia nō eſt· ſꝫ puatio boni eſt.
Dicitur aūt malū quoddā agēdi vel patiēdi
ſepabile accidēs· In actu quidē dū inordinate
agitur· in paſſione aūt dū inordinata actō bn̄
ordinabi𝔯· In regno quippe cūcta ordinantis·